

Přednáška - Suhotra Svámí
Bhagavad-gíta 9.31
Praha, 14.12.1995
Téma: Světská morálka je vždy urážející

Materiální svět je hnusné místo a Šríla Prabhupáda říkal, že to není místo pro gentlmeny. Pohybovat se a dělat něco v tomto materiálním světě nutně přináší mnoho hnusných činností. Ovšem oddaný nemá v úmyslu vykonávat hnusné činnosti, jeho úmysl je sloužit Pánu. V tomto věku Kali třeba sloužíme Pánu tak, že jdeme ven a rozdáváme knížky a k tomu máme sankírtanová auta, což jsou hnusné stroje, jak jsme mohli včera vidět, když jsme jeli sem. Můžeme vidět, jak sankírtanové auto zabíjí nevinné živé bytosti. V Maďarsku byli na cestě nějací ptáci a někteří se naneštěstí nedostali z cesty dostatečně rychle... Ptáci jsou živé bytosti, které můžete dobře vidět, ale takový malý hmyz je zabíjen neustále. Tyto automobily jsou zabíjecí stroje. Ten, kdo zaujme materialistický postoj, má hodně důvodů, proč kritizovat činnosti oddaných.

Nevím jak je to nyní, ale ještě před několika lety si lidé představovali, že duchovní život znamená idealistický život v přírodě a kritizovali oddané: "Proč jezdíte v autech a proč jíte cukr a proč pijete mléko?" Oni si mysleli, že člověk by neměl pít mléko, že může pít mléko vyrobené ze soji a to je duchovní. A jak Šríla Prabhupáda říkal v minulém verši, ze světského sociálního pohledu může být mnoho chyb v činnostech oddaných. Ale pokud zaujmeme tento postoj analyzování všeho z materialistického hlediska, potom není naděje pro nikoho. Není rozdíl v tom, zdali pijete tofu mléko nebo chodíte pěšky místo jízdy autem, tento hmotný svět je hnusné místo. Podle zákona akce a reakce, když zabijete pouze jedinou živou bytost, tak jste kriminálník. Takže během té doby, co melete tofu, jsou zabíjeny živé bytosti. Jestli chodíte po ulicích v přírodních mokasínách, tak i když o tom nevíte, budete zodpovědní za životy tisíce a tisíce živých bytostí. Jenom tím, že žvýkáte vaše suché obilí, bude zničeno mezi vašimi zuby tolik živých bytostí, které nemůžete ani vidět. Ano, z materiálního hlediska neexistuje naděje.

Daiví hy eša guna-mayí... Krišna říká v Bhagavad-gítě, že není možné překonat hmotnou přírodu naším vlastním úsilím a proto se člověk musí odevzdat Krišnovi, což znamená vzdát se svého vlastního pochopení morálky. Tak jako Ardžuna chtěl být hippík. Vzpomínám si v 60. letech bylo tolik hippies, kteří křičeli: "Nechť je láska a žádná válka!" a chtěli zastavit válku ve Vietnamu. Šríla Prabhupáda zrovna přišel do Ameriky, aby začal hnutí a někdy dával přednášky, na které chodili tito hippies a ti se někdy ptali: "Jaký je váš pohled na válku?" A Šríla Prabhupáda odpovídal: "Válka

pro náboženský princip je dobrá!" A oni se velice rozhněvali a křičeli: "NE, ne, ne!" a někdy byli velké nepokoje v publiku. Šríla Prabhupáda vždy jednoduše mluvil z Bhagavad-gíty. A jak chce Pán Krišna v Bhagavad-gítě zaměstnat Ardžunu? "Ardžuno, nebuď hippie, Já chci, abys zabil všechny tyto lidi, odlož svou mírovou placku, zapomeň na světskou morálku!"

Lidé mají velice často velký problém toto pochopit, ale je to opět stejný bod, totiž že tvoje morálka tě neosvobodí. Můžete se držet svého systému a myšlení, které vypadá, že je nejmorálnější, nejhumánnější systém života, můžete se snažit být ke všem milí, smát se na každého, říkat každému "jsi pěkný, jsi můj přítel", můžete se pokoušet o co chcete, ale cokoliv uděláme svojí nezávislou mentální spekulací nás poutá k tomuto materiálnímu světu. Ať se snažíme udělat cokoliv, nějakým způsobem to stejně bude přestupek.

Jednou mi Manidhara Prabhu ukazoval videozáznam, který natočil z televize a bylo na něm plno hippies z Greenpeace, to jsou radikálnější členové tohoto hnutí. Chtěli zachránit velryby, měli velký soucit s velrybami. Ve filmu jsem si nevšiml, že by byli vegetariáni, ale jejich myšlenka je, že je velký hřích zabít velryby. Ale je normální zabít krávy. Takže oni jeli na své lodi a kdykoliv viděli loď, která loví velryby, tak do ní svou lodí narazili. Aby byli milostiví k velrybám, tak ničí jiné lodě. Toto je agrese, toto je násilí a nejen to, oni sami jsou pojídači masa. Ale sami sebe považují za tak morální: "My jsme dobří lidé, dobří hippies, jsme svatí, protože ochraňujeme práva velryb."

Vzpomínám si, jak jsme před mnoha lety jeli se sankirtanovým vanem po pacifické dálnici v Kalifornii. Na stranách dálnice stálo mnoho hippies, kteří měli tabule, na kterých bylo napsáno: "Zachraňte velryby!" A oni i křičeli na auta, jeden za druhým: "Zachraňte velryby!" Jak jsme jeli, tak jsem řekl řidiči aby zpomalil a všichni jsme se dívali staženými okny, měli jsme rovněž prasádam a tak jsme na ně křičeli: "Zachraňte krávy! Hare Krišna!" a dávali jsme jim prasádam. Všichni tito šílení lidé si vymyslí nějakou morálku a náboženství ve své vlastní mysli. Oni uctívají rostlinu tofu místo tulsí, uctívají velryby místo krav atd, atd. Ale veškerá tato spekulace je ovšem neúčinná, zákony materiální přírody se ani v nejmenším nestarají o vaše spekulace. Zákony materiální přírody jsou pod Krišnovou kontrolou, ne pod kontrolou ochránce velryb nebo tofu.

Majā dhyakšena prakriti... Krišna říká, že materiální příroda se pohybuje pod Jeho vedením, a proto musíme uctívat Krišnu. Ovšem jak jsem říkal, i když budeme sloužit Krišnovi, protože tato příroda je velice hnusná, tak i bez našeho úmyslu se budeme dopouštět násilí oproti jiným živým bytostem. A také můžeme být kritizováni za to, že jsme rovněž hříšní. Ale máme Krišnovův slib, že když se Mu zcela odevzdáme, tak On nás ochrání. Když někdo slouží

Krišnovi s pevnou vírou v Jeho slib, tak Krišna říká *kṣipram bhavati dharmátmá*... stává se dharma átma. Co znamená dharma? Náboženství a átma - vlastní já. Tímto způsobem se vlastní já stává ztělesněním náboženství sloužením Krišnovi. Krišna říká *na me bhaktir pranašjati* - Můj oddaný nebude nikdy zničen, Ardžuno můžeš to směle říci celému světu, Můj oddaný se nemá čeho bát.

A proto v tomto maratonovém období se není čeho bát. Neměli bychom se bát jakéhokoliv druhu překážek, které se objeví na naší cestě, protože máme nařízení Pánova čistého oddaného, Šríly Prabhupády. Ovšem je to každoroční nařízení, ale nějakým duchovním způsobem se to letos zdvojnásobuje a toto nařízení je použít veškerou energii k tomu, abyste rozdávali knížky. Nemějte pochyby a nebojte se a nebudte zpátečníci. Měli bychom mít na mysli, jak se Ardžuna odevzdal Krišnovi v Bhagavad-gítě. Jestli to mohl udělat Ardžuna v jeho nejtěžší situaci, v které mohl být - Krišna ho požádal, aby rozdával šípy - Šríla Prabhupáda po nás chce pouze rozdávání knížek. To je mnohem lehčí. Nikdo po vás nechce, abyste vzali šípy a stříleli po lidech v Praze. Jaký může být lepší vánoční dárek? Musíme do toho jenom dát naše nadšení. Jestli je jakýkoliv důvod pro strach nebo pochybnost, nějaký démon vám přijde vynadat: "Vy podvádíte, vy tady znepokojujete lidi, měli byste být duchovní, běžte domů a stůjte na hlavě a zpívejte óm, to je duchovní!" Takže jaké je naše řešení? Šríla Prabhupáda tady říká - "měli bychom vždy zpívat Hare Krišna mahámantru, to ochrání oddaného a tak neustále zůstane osvobozen od veškerého materiálního znečištění."

Šríla Prabhupáda kí jay!